

धम्, क, सम्बन्धः इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-
पर०-सक०-सेट् ।) ओष्ठवर्गशेषोपधः । क,
सम्बन्धति धनं लोकः संबन्धतौल्यर्थः । ताल-
यादिरयमिति धातुप्रदीपः । ऋह्व्यादिरित्य-
प्येके । इति दुर्गादासः ॥

सम्बन्धः, क्री, (सम्बन्धति सर्पतीति । सम्बन्ध + अच् ।)
जलम् । इति जटाधरः ॥ वारहयकवर्णम् ।
इति सम्बन्धतुल्यदर्शनात् ॥

सम्बन्धः, चि, (सं + बन्ध + क्तः ।) सम्बन्धयुक्तः ।
यथा सुमन्तुः । मातृपितृसम्बन्धा आसम्प्रमाद-
विवाहाः कन्या भवन्ति । इत्युदाहृतत्वं ॥
(यथा च भागवते । २ । ६ । १ ।

“आत्ममायायते राजन् परस्तादुभवात्मनः ।
न घटेतार्थसम्बन्धः स्वप्नद्रष्टुरिवाज्ञसा ॥”)
बन्धनां शिष्टः । (यथा, रामायणे । ५ । ५ । १२७ ।
“हन्तौष्ठपुटसंबन्धं वक्त्रं सापि तदाकरोत् ॥”)

सम्बन्धः, पुं, (सम्बन्धते इति । सं + बन्ध +
घञ् ।) मन्त्रः । न्यायः । इत्यजयः ॥ (संख्यम् ।
इति मल्लिनाथः ॥ यथा, रघुः । २ । ५८ ।

“सम्बन्धमाभाषणपूर्वमाहु-
रुतः स नौ सङ्गतयोर्बन्धनान्ते ॥”)

संसर्गः । यथा । एकपदार्थे अपरपदार्थसंसर्गः
संसर्गमर्यादया भासते स च प्रतियोग्यद्वयोऽप्य-
धाराधियविषयविषयिभावादिः । इति प्रथमयुत-
पत्तिवादीयभादाधरी । सम्बन्धः । स च त्रिविधः ।
विद्याजः १ योनिजः २ प्रीतिजः ३ तद्विवरणं
यथा,—

“सम्बन्धो येषु येषां दः सर्वजातिषु सर्वतः ।
तं त्वां ब्रवीमि वेदोक्तं ब्रह्मणा कथितं पुरा ॥
पिता तातस्तु जनको जन्मदातरिवर्त्तते ।
अस्मा माता च जननी गर्भधात्र्यां प्रचरति ॥
पितामहः पितृपिता तत्पिता प्रपितामहः ।
अन ऊर्ध्वं ज्ञातयश्च सगोत्राः परिकीर्त्तिताः ॥
मातामहः पिता मातुः प्रमातामह एव च ।
मातामहस्य जनकस्तत्पिता वृद्धपूर्वकः ॥
पितामही पितृमाता तत्पुत्र्यः प्रपितामही ।
मातामही मातृमाता मातृतुल्या च पूजिता ॥
प्रमातामहीति विख्याता प्रमातामहकामिनी ।
वृद्धप्रमातामही ज्ञेया तत्पितुः कामिनी तथा ।
पितृभ्राता पितृभ्यः स्थाव्यातुभ्राता तु मातुलः ।
पितुः स्वमा पितृभ्यो मातृभ्यो च मासुरी ॥
सुनुश्च तनयः पुत्रो दायदस्त्रात्मजस्तथा ।
धनभाक् वीर्यजश्चैव पुंसि जन्मं च वर्त्तते ॥
जन्यायां दुहिता कन्या चात्मजा परिकीर्त्तिता ।
पुत्रपत्नी वधूर्जया जामाता दुहितुः पतिः ॥
पतिः प्रियश्च भर्ता च स्वामी कान्ते च वर्त्तते ।
पत्नीभ्राता श्यालकश्च पत्नीभ्यो च श्यालिका ॥
देवरः स्वामिनी भ्राता ननन्दा स्वामिनः स्वसा ।
अश्वरः स्वामिनस्तातः अश्वश्च स्वामिनः प्रसूः ॥
भावा जाया प्रिया कान्ता स्त्री च पत्न्याश्च
वर्त्तते ।

पत्नीमाता तथा अश्वस्तुपिता अश्वरः स्मृतः ।

सगर्भः सोदरो भ्राता सगर्भा भगिनी स्मृता ।
भग्नोपुत्रो भगिनेयो भ्रातृपुत्रश्च भ्रातृजः ॥
श्यालस्तु भगिनीकान्तो भगिनीपतिरेव च ।
श्यालीपतिस्तु भ्राता च अश्वरैकवहेतुना ।
अश्वरस्तु पिता ज्ञेयो जन्मदातुः समो सुने ॥
अन्नदाता भयत्राता पत्नीतातस्तथैव च ।
विद्यादाता जन्मदाता पश्येते पितरो वृत्तम् ॥
अन्नदातुश्च या पत्नी भगिनी गुरुकामिनी ।
माता च तत्पुत्रपत्नी च कन्या पुत्रप्रिया तथा ॥
मातृमाता पितृमाता अश्वः पित्रोः स्वसा
स्मृता ।

पितृयाणी मातुलानी मातरश्च चतुर्दश ॥
पौत्रस्तु पुत्रपुत्रे च प्रपौत्रस्तुसुतोऽपि च ।
तत्पुत्रादाश्च ये वंशः कुलजाताश्च कीर्त्तिताः ॥
कन्यापुत्रश्च दौहित्रस्तत्पुत्रादाश्च बान्धवाः ।
भागिनेयस्तुतादाश्च पुरुषा बान्धवाः स्मृताः ॥
भ्रातृपुत्राश्च पुत्रादास्ते पुनर्ज्ञातयः स्मृताः ॥
गुरुपुत्रस्तथा भ्राता पोष्यः परमबान्धवः ।
गुरुकन्या च भगिनी पोष्या मातृसमा सुने ॥
पुत्रस्य च गुरुभ्राता पोष्यः सुखिण्यबान्धवः ।
पुत्रस्य अश्वरभ्राता बन्धुर्वैवाहिकः स्मृतः ॥
कन्यायाश्च अश्वरैः तत्सम्बन्धः परिकीर्त्तितः ।
गुरुश्च कन्याकायाश्च पुरुषा बान्धवाः स्मृताः ॥
पुरुषा बान्धवाः स्मृता इत्यत्र भ्राता सुखिण्य-
बान्धवा इत्यपि कचित् पाठः ।

“गुरुः अश्वरभ्रातृणां गुरुतुल्यश्च पूजितः ।
बन्धुता येन साङ्गं तन्मित्रं परिकीर्त्तितम् ।
मित्रं सुखप्रदं ज्ञेयं दुःखदो रिपुश्चरते ।
बान्धवो दुःखदो देवात् नः सम्बन्धो सुखप्रदः ॥
सम्बन्धविधयः पुंसां विप्रैश्च । जगतीतले ।
विद्याजो योनिजश्चैव प्रीतिजश्च प्रकीर्त्तितः ॥
मित्रस्तु प्रीतिजं ज्ञेयं स सम्बन्धः सुदुर्लभः ।
मित्रमाता मित्रभार्या मातृतुल्या न संशयः ॥
मित्रभ्राता मित्रपिता भ्रातृपितृसमो वृत्तम् ।
चतुर्थं नाम सम्बन्धमिच्छाह कमलोद्भवः ॥
जारश्चोपरतिर्वन्तु दुःखसंभोगकर्त्तरि ।
उपपत्त्यां नवङ्गी च प्रेयसी चित्तहारिणी ॥
स्वामितुल्यश्च जारश्च नवङ्गी दृष्टिणीसमा ।
सम्बन्धो देशभेदे च सर्वदेशे विगर्हितः ॥
अवैदिको निन्दितस्तु विश्वामित्रेण निर्मितः ।
दुःखान्यस्तु महद्भिश्च देशभेदे च सचरेत् ॥
अकीर्त्तिजनकः पुंसां बोधिताश्च विशेषतः ।
तेजोयसां न दोषाय विद्यमानो युगे युगे ॥
इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डे सम्बन्धजातिनिर्णयो
नाम १० अध्यायः ॥ * कूर्मपुराणे ।
“एकोदकानां मरणे स्मृतं चेतदेव हि ।
पञ्चिणीं योनिस्त्वस्यैवावेषु तथैव च ॥
योनिस्त्वस्यै मातृस्त्वस्यैवाभागेनैवैषु ॥ अपि च ।
“असम्बन्धिनो हि ज्ञानं दक्षित्वा वक्षित्वा सदा-
शौचं सम्बन्धे तु चिराञ्चम् । इति शुद्धितत्त्वम् ॥
शब्दवाकरणयोर्लुप्यादकत्वादकभावः सम्बन्धः ।
अन्यादौ तस्य वक्तव्यता यथा—

“सिद्धार्थं सिद्धसम्बन्धं श्रोतुं श्रोता प्रवर्त्तते ।
अन्यादौ तेन वक्तव्यः सम्बन्धः सप्रयोजनः ॥”
सप्रयोजन इत्यत्र कचित् पुस्तके सामर्थ्यक
इति पाठः । इति सुम्बोधटीकायां दुर्गादासः ॥
सम्बन्धः, चि, (सम्बन्धते इति । सं + बन्ध + घञ् ।)
शक्तः । हितः । इत्यजयः ॥
सम्बन्धी, [न] चि, (सम्बन्धोऽस्यास्तीति । इति ।)
सम्बन्धविशिष्टः । तत्पर्यायः । गुणवान् २ संयुक्
३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, मनुः । ८ । ६४ ।
“नार्थसम्बन्धिनो नाप्रा न सहाया न वैरिणः ।
न दृष्टदोषाः कर्त्तव्या न व्याध्याः न दूषिताः ॥”
पुं, मातृपत्नीयः । अश्वरादिः । जामाता ।
श्यालकादिः । यथा, मनुः । २ । १२२ ।
“विप्रोश्च तूपसंयाह्या ज्ञातिसम्बन्धियोधितः ॥”
“ज्ञातयः पितृपत्न्याः पितृयादयः । सम्बन्धिनो
मातृपत्न्याः अश्वरादयश्च तेषां ज्येष्ठानां या
स्त्रियः ॥” इति कुल्लूकभट्टः ॥ * तथाच
मनुः । ४ । १७६ ।
“बालवृद्धातुरैर्वेदोऽज्ञातिसम्बन्धिवान्धवैः ॥”
“ज्ञातयः पितृपत्न्याः । सम्बन्धिनो जामातृश्याल-
कादयः ॥” इति तट्टीकायां कुल्लूकः ॥ *
वैवाहिकः । यथा, उत्तरचरिते । ४ अङ्के ।
“स सम्बन्धी ज्ञातयः प्रियसुहृदसौ तच्च हृदयं
स चानन्दः साक्षादपि च निखिलं जीवितपदम् ॥”
मित्रम् । इति मल्लिनाथः ॥ यथा, रघुः । २ । ५८ ।
“तद्गुणनाथातुगं नार्हसि त्वं
सम्बन्धिनो मे प्रणयं विहन्तुम् ॥”
सम्बन्धतः, चि, (सम्बन्धते इति । सं + बन्ध +
घञ् ।) वारहय-
कवर्णम् । इत्यमरः । २ । ६ । ६ । तालय-
शादि च ॥
सम्बन्धः, पुं, (सम्बन्ध् बाधा यच् ।) सङ्कटः ।
(यथा, माघः । ८ । २ ।
“संसर्गोर्विपुलतया मिथो नितम्बैः
सम्बन्धं दृष्ट्वापि तद्वभूव वल्लं ॥”)
भगम् । इति मेदिनी । भयम् । (यथा, महा-
भारते । ४ । ३८ । ७ ।
“लायामसहमवर्धं दृष्ट्वा राजसमं महत् ।
सर्वायुधमहामात्रं शत्रुसम्बन्धकारकम् ॥”)
नरकवर्त्म । इति शब्दरत्नावली ।
सम्बन्धनं, क्री, (सम्बन्ध् बाधनं यच् ।) मद-
नस्य द्वारम् । भूलायम् । द्वारपालः । इति
मेदिनी ।
सम्बन्धः, पुं, (सं + बुध + क्तः ।) बुद्धावतारः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सम्बन्धबोधाश्रये, चि ॥
सम्बन्धः, स्त्री, (सं + बुध + क्तम् ।) सम्बोधनम् ।
यथा । ल्यर्थसम्बुद्धार्थार्थे प्री । इति सुम्बोध-
याकरणम् ॥
सम्बोधः, पुं, (सं + बुध + घञ् ।) बोधनम् ।
(यथा, महाभारते । ३ । ३१२ । ५ ।
“ज्ञानं तत्त्वार्थसम्बोधः शमश्चित्तप्रशान्ता ।
दयासर्वसुखैषित्वमार्जवं समचित्तता ॥”)
क्षेपः । इति मेदिनी । नाशः । इत्यजयपालः ॥